

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/17/2023
Identifikačné číslo spisu:	3521010419
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3521010419.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Š. T., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. októbra 2023 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Ondreja Dostála proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. augusta 2022, č. k. 2To/87/2022-618, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. T. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 8. júna 2022, č. k. 2T/26/2021-551, uznal obvineného Š. T. za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že:

1. dňa 8. decembra 2020 v čase asi o 09.51 hod. v C.Č na ulici G. XXX vošiel cez terasu do budovy reštaurácie X Y., prešiel do priestoru pre obsluhu reštaurácie a zo zásuvky barového pultu odcudzil koženú čašnícku peňaženku v hodnote 21 eur, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 200 eur a z reštaurácie odišiel, následne sa v čase asi o 09.53 hod. vrátil do uvedenej reštaurácie, znova vošiel do jej vnútorných priestorov cez terasu, prešiel do priestoru pre obsluhu reštaurácie a z tej istej zásuvky barového pultu odcudzil šedý plastový mincovník v hodnote 5 eur spolu s mincami v hodnote 80 eur, čím spôsobil poškodenému subjektu D. H., s miestom podnikania C.Č, G. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 306 eur,

2. dňa 8. decembra 2020 v čase okolo 13.30 hod. v T. E. v areáli spoločnosti F., s.r.o. na adrese T. E. XXX, odcudzil z neuzamknutej kabíny nákladného vozidla zn. Iveco 35S18, EČV: I., finančnú hotovosť vo výške 430 eur, patriacu Csabovi Szaboovi, ktorú mal v tom čase uloženú v peňaženke v príručnej taške na sedadle spolujazdca, a tiež mu odcudzil jeho mobilný telefón zn. HUAWEI P SMART čiernej farby v čiernom koženkovom knižkovom puzdre, so SIM kartou s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX, v hodnote 20 eur, a služobný mobilný telefón zn. Redmi 9 Carbon Grey 3GB RAM 32GB ROM v silikónovom puzdre, so SIM kartou v hodnote 130 eur, patriaci spoločnosti G. E., s.r.o., čím spôsobil poškodenému V. E. škodu vo výške 450 eur a spoločnosti G. E., s.r.o., so sídlom I., C. XX, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 130 eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným D. H. v sume 306 eur a G. E., s.r.o., v sume 130 eur, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola G. E., s.r.o., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne (ďalej „krajský súd“) uznesením z 18. augusta 2022, č. k. 2To/87/2022-618, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 29. septembra 2022 a jeho obhajca 28. septembra 2022.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený Š. T. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu Mgr. Ondreja Dostála podaním z 5. decembra 2022 (č. l. 677-685), v ktorom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozhodol, že vyššie uvedeným uznesením krajského súdu bol porušený čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 4, ods. 7, ods. 10, ods. 11, ods. 12 a ods. 14 Tr. por., § 119 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. a § 168 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného a uvedené uznesenie krajského súdu zrušil a tiež zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené uznesenie nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- odvolací súd zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, keď odignoroval nedostatky a porušenie zákona, ktoré obvinený uvádzal v odvolaní a v žiadosti na odňatie a prikázanie veci doručenej krajskému súdu 3. augusta 2022 z dôvodu zaujatosti JUDr. Jozefa Janíka a všetkých sudcov krajského súdu a žiadal, aby obsah týchto podaní bol vzatý ako súčasť dôvodov dovolania,
- trestné stíhanie bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu - obhliadkou miesta činu, ktorú vykonala hliadka Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom, hoci túto vzhľadom na právnu kvalifikáciu obzvlášť závažného zločinu podľa § 212 ods. 4 písm. c) Tr. zák., pre ktorý bolo následne vyšetrovateľom PZ vznesené obvinenie, mal vykonať príslušný vyšetrovateľ PZ, trestné stíhanie bolo začaté v rozpore s § 199 ods. 1 Tr. por. a obhliadka miesta činu bola vykonaná nepríslušnými policajtmí v rozpore s čl. 59 ods. 1, ods. 2 nariadenie ministra vnútra SR o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru a útvarov Ministerstva vnútra SR pri odhaľovaní trestných činov, pri zisťovaní ich páchatel'ov a o postupe v trestnom konaní, uznesenie o začatí trestného stíhania vydal vyšetrovateľ, ktorý nevykonával obhliadku miesta činu, čo je v rozpore s § 199 ods. 1 druhá a tretia veta Tr. por., z ktorého vyplýva, že policajt, ktorý vykonával zaisťovací, neodkladný alebo neopakovateľný úkon následne vydá písomné uznesenie o začatí trestného stíhania, pri obhliadke miesta činu neboli zistené žiadne stopy a nebol použitý služobný pes a jej účelom nebolo zaistenie stôp a neexistovalo žiadne nebezpečenstvo z omeškania, pre ktoré by sa musela okamžite vykonať, obhliadka miesta činu nespĺňala aspekt neodkladného úkonu, neopakovateľného úkonu a ani zaisťovacieho úkonu podľa § 10 ods. 18, ods. 19 a § 199 ods. 1 Tr. por. a na tom nič nemení ani skutočnosť, že následne bol v obžalobe skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,
- počas celého trestného konania vypovedal ku skutkom vždy rovnako, spáchanie skutku pod bodom 1 priznal s tým, že z peňaženky neodcudzil 200 eur a skutok bod bodom 2 poprel z dôvodu, že ho nespáchal, okresný súd a krajský súd sa v rozpore so zásadami trestného konania opisom priebehu skutku obvineným bezdôvodne nezoberali, nepreverili jeho pravdivú verziu a nepripustili ju len z dôvodu, že bol 21 krát súdne trestaný, krajský súd sa dôvodmi odvolania zaoberal len okrajovo a nenapravil zásadné porušenie práva na spravodlivý proces zo strany okresného súdu, okresný súd rozhodnutie o vine postavil výslovne na ničím nepodložených domnienkach, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch a tým, že krajský súd nenapravil pochybenie okresného súdu vo vzťahu k nezákonnému a subjektívnemu hodnoteniu dôkazov, bolo porušené právo obvineného na spravodlivý proces a bolo mu odňaté právo na riadnu obhajobu, v rozsudku okresného súdu rezultujúci výrok o vine obvineného je

nesprávny, neodôvodnený a v rozpore so základnými zásadami trestného konania a Trestným poriadkom, najmä s ustanoveniami o dokazovaní, rovnako tak sú nesprávne a v rozpore so zásadou hodnotenia dôkazov v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Tr. por.) a so zásadou zisťovania skutkového stavu bez dôvodných pochybností (§ 2 ods. 10 Tr. por.) len všeobecné konštatovania súdu uvedené v odôvodnení tohto rozsudku a napriek tomu, že hodnotenie dôkazov sa nesmie pohybovať mimo zákonom vymedzených hraníc, v tomto prípade sa tak stalo, hoci svojvôľa súdu pri hodnotení dôkazov je zakázaná,

- poukázal na § 168 ods. 1 Tr. por. a požiadavky vyplývajúce z judikatúry na odôvodnenie rozhodnutia s tým, že okresný súd sa uvedeným neriadil a rozhodnutie o vine založil najmä na konštatovaní, že obvinený bol 21 krát súdne trestaný a na svojich ničím nepodložených domnienkach, ktoré nemajú oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní a rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a jeho odôvodnenie za nezrozumiteľné a v rozpore so zisteným stavom veci, pričom následne v dovolaní rozvádza jednotlivé dôkazné prostriedky a čo z nich podľa neho vyplýva s tým, že ak ho súd uznal vinným, postupoval v rozpore s § 2 ods. 4 Tr. por., ktorý upravuje zásadu prezumpcie nevinu, z ktorej vyplýva pravidlo, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného a pravidlo, že obvinený nemá povinnosť preukazovať svoju nevinu, rozsudok okresného súdu a unesenie krajského súdu sú svojvoľné, arbitrárne, nepreskúmateľné, založené na neakceptovateľných úvahách a riadne neodôvodnené a v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. a § 2 ods. 4, ods. 10 a ods. 12 Tr. por.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podaním z 12. januára 2023 (č. l. 689-690), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené uplatnené dôvody dovolania s tým, že obvinený mal počas prípravného konania a súdneho konania obhajcu, resp. obhajcov, keďže v priebehu trestného konania došlo k zmenám v osobe obhajcu, každý z obhajcov mal možnosť aktívne sa zúčastňovať úkonov trestného konania, obhajobe boli v konaní poskytnuté práva na obhajobu v plnom rozsahu, čo aj obhajoba využívala. Námietky obvineného smerujú najmä k hodnoteniu vykonaných dôkazov, avšak samotná zákonnosť týchto dôkazov nebola relevantným spôsobom spochybnená. Okresný súd podrobne popísal aké dôkazy boli vykonané, tieto vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vzhľadom na podrobnú argumentáciu v odôvodnení rozsudku nemožno dospieť k záveru, že by dôkazy hodnotil svojvoľne, nekonzistentne alebo dokonca len s poukazom na odsúdenia obvineného v minulosti. Pokiaľ ide o otázku zákonnosti obhliadky miesta činu, tento procesný úkon bol vykonaný v súlade so zákonom, pričom bolo poukázané na rozhodnutie prokurátora o sťažnosti obvineného z 9. februára 2021, kde sa venoval sťažnostným námitkám ohľadne zákonnosti trestného stíhania. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bolo poukázané, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone a len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu. Pokiaľ ide o výroky o vine a treste, tieto považuje vyjadrovateľ za správne a rozhodnutia súdov obidvoch stupňov v tomto smere za dostatočne odôvodnené. Obvinený v dovolaní neuvádza žiadne nové námietky a skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť a zákonnosť súdnych rozhodnutí.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 27. februára 2023 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K jednotlivým uplatneným dovolacím dôvodom uvádza dovolací súd tieto základné teoretické východiská. V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno

podat', ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). Pokiaľ teda dovolateľ namieta, že v prípade skutku, resp. čiastkového útoku v bode 1 sa v odcudzenej peňaženke žiadne peniaze nenachádzali, resp. v prípade skutku, resp. čiastkového útoku v bode 2 nič neodcudzil, k čomu rozvádza vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov, tak z podstaty dovolateľom tvrdených námietok vyplýva, že smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015-III.) Pokiaľ aj dovolateľ namieta, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že dovolateľ spáchal skutok a dôkazné pochybnosti mali súdy vyložiť v prospech dovolateľa použitím zásady in dubio pro reo, tak dovolací súd uvádza, že použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (R 37/1971) a teda táto zásada sa týka iba skutkových zistení, čo však nemôže byť predmetom skúmania dovolacieho súdu pri dovolaní podanom obvineným.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že krajský súd odignoroval zásadné nedostatky a porušenia zákona, ktoré rozobral v odvolaní a návrhu na odňatie a prikázanie veci doručeného 3. augusta 2022, tak dovolací súd zo spisu zistil, že uvedený návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý a predseda senátu krajského súdu na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní 18. augusta 2022 obvinenému oznámil, že o jeho návrhu sa nebude rozhodovať s poukazom, že o totožnom návrhu už bolo rozhodnuté 22. júla 2022, ktorého spôsob vybavenia bolo obvinenému a obhajcovi oznámené. Treba uviesť, že podľa obsahu daného návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci sa tento v zásade vzťahoval na doterajší procesný postup súdov a nespokojnosť obvineného s konaním a s poukazom na zásadu hospodárnosti,

že má ďalšiu trestnú vec vedenú na Okresnom súde Trnava, čo je však irelevantné, keďže jednak procesný postup v konaní nemôže byť dôvodom namietania zaujatosti a tým ani návrhu na odňatie a prikázanie veci (k tomu S 48/2021-I.), jednak z pohľadu ďalšej veci vedenej na inom okresnom súde sa v prejednávanej veci už konalo o odvolaní na krajskom súde. Z pohľadu námietok uplatnených v odvolaní podanom obvineným proti rozsudku okresného súdu z napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že tento sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi uvedenými v rozsudku okresného súdu, na ktoré odkázal s poukazom, že obvinený sa v odvolaní nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu s tým, že tie najpodstatnejšie krajský súd v stručnosti uviedol na str. 6 a 7 napadnutého uznesenia, k čomu dovolací súd poukazuje, že okresný súd na str. 8 až 13 rozsudku určitým a preskúmateľným spôsobom uviedol konkrétne dôkazy, o ktoré opiera skutkové zistenia, akými úvahami sa spracovávali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spracovávali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako aj ako sa vyrovnal s obhajobnými vyjadreniami. Pokiaľ obvinený namietá, že rozhodnutie o vine založil okresný súd najmä na konštatovaní predošlej trestnej minulosti obvineného, tak uvedené sa nezakladá na pravde. V rozsudku okresného súdu je síce uvedené, že pri hodnotení vierohodnosti obvineného súd prihliadol na to, že je 21 krát súdne trestaný recidivista pre majetkovú trestnú činnosť a že svoju výpoveď prispôbuje najmä kamerovým záznamom, ktoré sú nespochybniteľné, ale v rozsudku podrobne uvádza, prečo vyjadreniam obvineného neuveril poukázaním na obsah konkrétne vykonaných dôkazných prostriedkov a skutočností z nich vyplývajúcich vrátane toho ako dospel k záveru, že v prípade skutku, resp. čiastkovému útoku v bode 1 bola v odcudzenej peňaženke hotovosť 200 eur (str. 10 rozsudku) a že v prípade skutku, resp. čiastkového útoku v bode 2 obvinený v areáli danej spoločnosti skutočne odcudzil z neuzamknutého nákladného vozidla hotovosť 430 eur a dva mobilné telefóny (str. 11 až 13 rozsudku).

Pokiaľ obvinený namietá zákonnosť začatia trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vykonaním obhliadky miesta činu z 8. decembra 2020 ako neodkladného a neopakovateľného úkonu s tým, že ju nevykonali vyšetrovatelia PZ, ktorý vydal uznesenie o začatí trestného stíhania, tak dovolací súd túto námietku vyhodnotil za nedôvodnú. Treba prisvedčiť tvrdeniu obvinenému, že v prípade čiastkového útoku v bode 1 obhliadku miesta činu vykonali policajti odboru poriadkovej polície Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom (obdobne tak v prípade druhého čiastkového útoku Obvodného oddelenia PZ Stará Turá), ktorí boli privolaní na miesto činu poškodeným, zatiaľ čo trestné stíhanie bolo začaté vydaním uznesenia vyšetrovateľkou PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, čo však bolo viazané na to, že na základe skutočností zistených obhliadkou miesta činu a súvisiacimi úkonmi bolo vyhodnotené, že ide o podozrenie zo spáchania trestného činu, v prípade ktorého je na konanie príslušný vyšetrovateľ PZ, na základe čoho tento vydal uznesenie o začatí trestného stíhania. Z ustanovenia § 199 ods. 1 Tr. por. nie je možné vyvodiť obvineným uvádzané tvrdenie, že osoba, ktorá vykonáva zaisťovací úkon, neopakovateľný úkon či neodkladný úkon, ktorým sa začína trestné stíhanie (za tento treba považovať v danom prípade aj obhliadku miesta činu, keďže ide v zásade o úkon, ktorý nezniesol odklad vzhľadom na nebezpečenstvo zmarenia či zničenia, kým sa začne trestné stíhanie, resp. úkon, ktorý nemožno vykonať v ďalšom konaní, keďže policajti boli zavolaní na miesto činu poškodeným po spáchaní činu a v tomto smere nie je určujúce, že samotnou obhliadkou neboli napokon zaistené stopy), musí byť totožná s osobou, ktorá vydá uznesenie o začatí trestného stíhania, keďže policajt privolaný na miesto činu až priamo zisťuje, či je podozrenie zo spáchania protiprávneho konania a akého a v rámci toho je povinný aj vykonať potrebné šetrenie a úkony za účelom získania potrebných informácií a až po ich vyhodnotení je možné prijať záver o podozrení zo spáchania trestného činu, priestupku alebo iného správneho deliktu a akého. V danom prípade policajti privolaní na miesto činu vykonali obhliadku miesta činu a spisali príslušné úradné záznamy a po ich vyhodnotení bolo zistené, že sa má jednať o daný trestný čin, pre ktorý je príslušný začať trestné stíhanie vyšetrovateľ PZ. Treba uviesť, že vykonanou obhliadkou miesta činu ani v jednom prípade neboli zistené žiadne stopy, resp. zaistené dôkazy, ktoré by následne boli použité v trestnom konaní. V posudzovanej veci bolo obvinenému vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por., čo je určujúce z pohľadu vykonávaných dôkazov, uzneseniami vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom z 18. decembra 2020, ČVS: ORP-480/VYS-NM-2020 a ČVS: ORP-481/VYS-NM-2020 pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 134 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (s následným spojením vecí na spoločné konanie uznesením

vyšetrovateľa PZ z 18. decembra 2020) s prevzatím uznesení obvineným v ten istý deň a odvtedy mal obvinený možnosť sa vyjadriť k veci a aj prostredníctvom zvoleného či nasledovne ustanovených obhajcov uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať dôkazy, klásť svedkom otázky a v súdnom konaní ich vypočúvať a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, resp. podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.